

§ 56 Nomineringsgruppernas deltagande vid kyrkliga arrangemang

IRENE OSKARSSON:

Ordförande! Det går fort på årets kyrkomöte. Jag skulle vilja lägga några kommentarer runt detta betänkande, inte minst därför att jag känner att med det vi just har gått igenom i form av val till kyrkans alla olika nivåer det är oerhört centralt, att vi hittar formerna för att visa att vi är en organisation som står på egna fötter. Vi vill hitta våra nya aktörer, våra nya medlemmar i respektive nomineringsgrupper, och kunna presentera oss på ett sätt som visar vad som skiljer oss och vad som förenar oss i förhållande till det arbete som vi alla vill värna, nämligen att Svenska kyrkan ska ha framgång. Jag var tyvärr inte med sista dagen av förra sejouren. Det står i betänkandet att ”det är rimligt att detta demokratiska system bejakas”, men det är självklart att detta system bejakas, säger jag. Jag tycker också det är självklart att kyrkan centralt, både kyrkostyrelsen och presidiet – i alla fall det som kommer i det nya mötet – tänker till hur vi ska bidra för att få en bra struktur, så att nomineringsgrupper ska kunna finnas med i de stora viktiga arrangemang som sker runt om i vår svenska kyrka.

Tack för ordet.

CARINA ETANDER RIMBORG:

Ordförande, biskopar, kyrkomöte! Vi i Svenska kyrkan berömmar oss för att ha en demokratisk kyrka med demokratiska val. Det är gott så. Vi vet däremot också att den stora kritiken när det är kyrkoval är, att väljaren inte vet vad de olika nomineringsgrupperna står för. Nu vet ju vi som sitter här att den demokratiska processen inte är något som pågår bara tre veckor före ett kyrkoval. Den pågår hela mandatperioden.

Vilka arenor finns det för väljaren att möta nomineringsgrupperna för att kunna ställa frågor, till exempel om vad det är för skillnad på grupperna när det gäller Svenska kyrkans internationella arbete, Svenska kyrkan i utlandet, barn- och ungdomsfrågor och så vidare? Jo, en arena är givetvis de nationella mötena eller de stora stiftsmötena som ordnas i Svenska kyrkan.

Jag har inget annat förslag än bifall till utskottets betänkande och tackar för behandlingen av min motion 2013:38. Jag vill ändå skicka med till kyrkostyrelsen vikten av att någon form av rekommendation kommer till stånd, så att det inte blir godtyckligt hur den demokratiska processen ska skötas i Svenska kyrkan.

ANNA EKSTRÖM:

Ordförande, ledamöter! Vi har säkert alla mött det, kyrkor och samlingar där kyrkovalet har hållits i en otrolig frånvaro. Det har varit mer närvaro i sekulära sammanhang. I kyrkan har det bara varit nej, nej, nej, nej, nej. Här kan vi inte ha det här, här kan vi inte visa detta. Den här motionen, 2013:38, visar på att det finns en brist. Bristen är demokratin, bristen är att vi nomineringsgrupper faktiskt har en naturlig plats i kyrkan. Hur skulle vi annars kunna ha en naturlig plats i samhället med dessa kyrkoval som vi har? Det funkar inte. Det ska helt enkelt vara naturligt. Lika väl som Kyrkans tidning, våra stiftsgårdar och våra kulturarvsbyggnader, alla som står här utanför, ska faktiskt också våra nomineringsgrupper få vara med på samlingar.

Bifall till utskottet. Vi hoppas så på att det kommer fram någonting. Tack.

TORGNU LARSSON:

Eftersom Christer Kax Sundberg, som är föredragande för utskottet, inte är här yrkar i stället jag bifall till utskottet. Jag vill bara säga till Irene Oskarsson om rimlighet och självklarhet, att jag tycker det är rimligt att säga självklart.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 94.